

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
31

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1333. Κύρωση της Συμφωνίας για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών μεταξύ της Ελλάδας και της Ελβετίας. 1
1334. Κύρωση Σύμβασης σχετικής με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. 2

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ιδρύσεως νέων Υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Τράπεζας Πίστης. 3
- Έγκριση μετατροπής σε υποκαταστήματα θυρίδων συναλλαγών της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος στη Νέα Χαλκηδόνα και Πύργο (Χαλκίδα). 4
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος. 5
- Έγκριση περαιτέρω παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέας θυρίδας συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος. 6
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. 7
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας Κινητών Συνεργείων της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος σε διάφορες περιοχές της χώρας. 8
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος. 9
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέου υποκαταστήματος της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος στην περιοχή Ζωγράφου. 10
- Έγκριση νέας παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέων Υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος. 11
- Έγκριση ιδρύσεως θυρίδας συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος εντός του χώρου της Βουλής των Ελλήνων. 12
- Καθορισμός προθεσμίας υποβολής από τις Τράπεζες αιτήσεων και λοιπών δικαιολογητικών ενδιαφερομένων εταυρών για την ρύθμιση των βιοτεχνικών χρεών τους, κατά τις διατάξεις της απόφασης ΝΕ. 334/22/11.9.1981. 13
- Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας έναρξεως λειτουργίας νέων Υποκαταστημάτων της Τράπεζας Κρήτης. 14

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1333

Κύρωση της Συμφωνίας για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών μεταξύ της Ελλάδας και της Ελβετίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που όρίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών που έχει συναφθεί μεταξύ της Ελλάδας και της Ελβετίας με την ανταλλαγή στην Αθήνα των από 17.6.1980/3.7.1980 ρηματικών διακοινώσεων, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στη Γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής:

AMBASSADE DE SUISSE

No 89/571.54

L'Ambassade de Suisse présente ses compliments au Ministère des affaires étrangères et, aux fins de faciliter la circulation routière aux titulaires de permis de conduire suisses et liechtensteinois sur le territoire de la République hellénique et aux titulaires de permis de conduire grecs sur le territoire de la Confédération suisse et de la Principauté du Liechtenstein, a l'honneur de proposer la conclusion d'un accord entre la Suisse et la Grèce en ces termes

«La Suisse et la Grèce reconnaissent réciproquement les permis de conduire nationaux valables, délivrés par les autorités des deux pays.

Le titulaire d'un permis de conduire délivré par l'un des Etats contractants est autorisé à conduire pendant un an dès son entrée sur le territoire de l'autre Etat des voitures automobiles et motocyclettes des catégories pour lesquelles son permis est valable.

Après un séjour d'une année dans l'autre Etat, sans interruption d'au moins trois mois consécutifs, le titulaire d'un permis de conduire délivré par l'un des Etats obtiendra un permis correspondant de l'autre Etat, sans avoir à subir un examen. Celui-ci peut néanmoins être exigé si le titulaire du permis

a été puni pour avoir compromis la sécurité de la route en violant les règles de la circulation.

Les deux Etats contractants se feront parvenir, au moins 30 jours avant l'entrée en vigueur de présent accord, cinq modèles de leurs permis de conduire nationaux.

En raison d'un mandat spécial du Gouvernement de la Principauté du Liechtenstein, le présent accord est également applicable à cette Principauté.

Le présent accord entre en vigueur le 1er octobre 1980 et peut être dénoncé à tout moment par l'un des deux Gouvernements, moyennant un préavis de trois mois.

Si le Gouvernement hellénique est d'accord sur ce qui précède, l'Ambassade suggère que la présente Note et la réponse que le Ministère voudra bien lui faire parvenir soient considérées comme un accord conclu entre les deux Gouvernements.

L'Ambassade de Suisse saisit cette occasion pour renouveler au Ministère des affaires étrangères l'assurance de sa haute considération.

Au Ministère des affaires étrangères
Athènes

Athènes le 17 Juin 1980

Ministère des affaires étrangères

B1 Direction NoB1 DF 4254.82/10/AS 1409

NOTE - VERBALE

Le Ministère des Affaires Etrangères présente ses compliments à l'Ambassade de Suisse et, se référant à la Note de l'Ambassade sub No 89/571.54 du 17 Juin 1980, a l'honneur de lui faire savoir que les Autorités helléniques acceptent la proposition suisse portant sur la conclusion d'un accord entre la Grèce et la Suisse aux fins de faciliter la circulation routière etc, en ces termes :

«La Suisse et la Grèce reconnaissent réciproquement les permis de conduire nationaux valables, délivrés par les autorités des deux pays.

Le titulaire d'un permis de conduire délivré par l'un des Etats contractants est autorisé à conduire pendant un an dès son entrée sur le territoire de l'autre Etat des voitures automobiles et motocyclettes des catégories pour lesquelles son permis est valable.

Après un séjour d'une année dans l'autre Etat, sans interruption d'au moins trois mois consécutifs, le titulaire d'un permis de conduire délivré par l'un des Etats obtiendra un permis correspondant de l'autre Etat, sans avoir à subir un examen. Celui-ci peut néanmoins être exigé si le titulaire du permis a été puni pour avoir compromis la sécurité de la route en violant les règles de la circulation.

Les deux Etats contractants se feront parvenir, au moins 30 jours avant l'entrée en vigueur du présent accord, cinq modèles de leurs permis de conduire nationaux.

En raison d'un mandat spécial du Gouvernement de la Principauté du Liechtenstein, le présent accord est également applicable à cette Principauté.

Le présent accord entre en vigueur le 1er Octobre 1980 et peut être dénoncé à tout moment par l'un des deux Gouvernements, moyennant un préavis de trois mois.

La présente Note ainsi que la Note précitée de l'Ambassade sont considérées comme constituant un Accord conclu entre les deux Gouvernements.

Le Ministère des Affaires Etrangères saisit cette occasion pour renouveler à l'Ambassade de Suisse les assurances de sa très haute considération.

A l'Ambassade de Suisse
Energie

Athènes, le 3 Juillet 1980

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

«Η πρεσβεία της Ελβετίας υποβάλλει τις προσηρμογές της στο Υπουργείο Εξωτερικών και, προς το σκοπό να διευκολυνθεί η οδική κυκλοφορία των κατόχων αδειών οδηγείας της Ελβετίας και του Λιχτενστάιν στο έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και των κατόχων ελληνικών αδειών οδηγείας στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκηπάτου του Λιχτενστάιν, έχει την τιμή να προτείνει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ελβετίας και της Ελλάδας με το εξής περιεχόμενο :

«Η Ελβετία και η Ελλάς αναγνωρίζουν αμοιβαία τις ισχύουσες εθνικές άδειες οδηγείας, που έχουν εκδοθεί από τις αρχές των δύο χωρών.

Ο κάτοχος αδειας οδηγείας που έχει εκδοθεί από το ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να οδηγεί, για ένα έτος από την εισδοχή του στο έδαφος του άλλου Κράτους, αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες των κατηγοριών για τις οποίες ισχύει η αδειά του.

Μετά από παραμονή ενός έτους στο άλλο Κράτος, χωρίς διακοπή τουλάχιστον τριών συνεχών μηνών, ο κάτοχος αδειας οδηγείας που έχει εκδοθεί από το ένα από τα Κράτη θα πάρει αντίστοιχη άδεια του άλλου Κράτους, χωρίς να πρέπει να υποβληθεί σε εξετάσεις. Όμως μπορεί να απαιτηθούν εξετάσεις, εάν ο κάτοχος της αδειας έχει τιμωρηθεί επειδή έθεσε σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια, παραβιάζοντας τους κανόνες της οδικής κυκλοφορίας.

Τα δύο συμβαλλόμενα Κράτη θα αποστέλλουν το ένα στο άλλο, 30 μέρες τουλάχιστον πριν τεθεί σε ισχύ η παρούσα συμφωνία, πέντε πρότυπα των εθνικών τους αδειών οδηγείας.

Λόγω υπάρξεως ειδικού πληρεξουσίου της Κυβερνήσεως του Πριγκηπάτου του Λιχτενστάιν, η παρούσα συμφωνία είναι επίσης εφαρμόσιμη σ' αυτό το Πριγκηπάτο.

Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1980 και μπορεί να καταγγελθεί ανά πάσαν στιγμή από τη μία από τις δύο Κυβερνήσεις, αφού δοθεί προειδοποίηση τριών μηνών.

Εάν η Ελληνική Κυβέρνηση συμφωνεί με τα προηγούμενα, η Πρεσβεία προτείνει να θεωρηθούν η παρούσα Διακοίνωση και η απάντηση, που το Υπουργείο θα ευαρεστηθεί να της απευθύνει, ως συναφθείσα συμφωνία μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Η πρεσβεία της Ελβετίας δράττεται της ευκαιρίας αυτής για να επαναλάβει προς το Υπουργείο Εξωτερικών τη διαβεβαίωση της μέγιστης εκτιμήσεώς της.

Προς το Υπουργείο Εξωτερικών

Αθήνα, 17 Ιουνίου 1980

ΡΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Υπουργείο Εξωτερικών υποβάλλει τις προσηρμογές του στην Πρεσβεία της Ελβετίας και, αναφερόμενο στη Διακοίνωση της Πρεσβείας υπ' αριθ. 89/571.54 της 17ης Ιουνίου 1980, έχει την τιμή να την πληροφορήσει ότι οι Ελληνικές Αρχές αποδέχονται την ελβετική πρόταση σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και της Ελβετίας, προς το σκοπό να διευκολυνθεί η οδική κυκλοφορία κ.λπ., με το εξής περιεχόμενο :

«Η Ελβετία και η Ελλάς αναγνωρίζουν αμοιβαία τις ισχύουσες εθνικές άδειες οδηγείας, που έχουν εκδοθεί από τις αρχές των δύο χωρών.

Ο κάτοχος αδειας οδηγείας που έχει εκδοθεί από το ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να οδηγεί, για ένα έτος από την εισδοχή του στο έδαφος του άλλου Κράτους, αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες των κατηγοριών για τις οποίες ισχύει η αδειά του.

Μετά από παρμονή ενός έτους στο άλλο Κράτος, χωρίς διακοπή τουλάχιστον τριών συνεχών μηνών, ο κάτοχος άδειας οδηγείας που έχει εκδοθεί από το ένα από τα Κράτη θα πάρει αντίστοιχη άδεια του άλλου Κράτους, χωρίς να πρέπει να υποβληθεί σε εξετάσεις. Όμως μπορεί να παιτηθούν εξετάσεις, εάν ο κάτοχος της άδειας έχει τιμωρηθεί επειδή έθεσε σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια, παρβιάζοντας τους κανόνες της οδικής κυκλοφορίας.

Τα δύο συμβαλλόμενα Κράτη θα αποστέλλουν το ένα στο άλλο, 30 μέρες τουλάχιστον πριν τεθεί σε ισχύ η παρούσα συμφωνία, πέντε πρότυπα των εθνικών αδειών οδηγείας.

Λόγω υπάρξεως ειδικού πληρεξουσίου της Κυβερνήσεως του Πριγκηπάτου του Λιχτενστάιν, η παρούσα συμφωνία είναι επίσης εφαρμόσιμη σ' αυτό το Πριγκηπάτο.

Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ την 1η 'Οκτωβρίου 1980 και μπορεί να καταγγελθεί ανά πάσαν στιγμή από τη μία από τις δύο Κυβερνήσεις, αφού δοθεί προειδοποίηση τριών μηνών».

Η παρούσα Διακοίνωση καθώς και η προαναφερθείσα Διακοίνωση της Πρεσβείας θεωρούνται ως Συμφωνία που έχει συναφθεί μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Το Υπουργείο Εξωτερικών δράττεται της ευκαιρίας αυτής για να επαναλάβει προς την Πρεσβεία της Ελλάδας τη διαβεβαίωση της μέγιστης εκτιμήσεώς του.

Αθήνα, 3 'Ιουλίου 1980

Άρθρο δεύτερο.

Η Συμφωνία που κυρώνεται με το νόμο αυτόν, που εφαρμόζεται και στο Πριγκηπάτο του Λιχτενστάιν, λόγω ειδικής εντολής, ισχύει από την 1η 'Οκτωβρίου 1980.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 12 Μαρτίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 14 Μαρτίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1334

Κύρωση Σύμβασης σχετικής με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνει και εκδίδει τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο Πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που δρίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση ή σχετική με την επίδοση

και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 15 Νοεμβρίου 1965, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη Γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION RELATIVE A LA SIGNIFICATION ET LA NOTIFICATION A L' ETRANGER DES ACTES JUDICIAIRES ET EXTRAJUDICIAIRES EN MATIERE CIVILE OU COMMERCIALE

(Coclue le 15 Novembre 1965)

Les Etats signataires de la présente Convention

Désirant créer les moyens appropriés pour que les actes judiciaires et extrajudiciaires qui doivent être signifiés ou notifiés à l' étranger soient connus de leurs destinataires en temps utile,

Soucieux d' améliorer à cette fin l' entente judiciaire mutuelle en simplifiant et en accélérant la procédure,

Ont résolu de conclure une Convention à ces effets et sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La présente Convention est applicable, en matière civile ou commerciale, dans tous les cas où un acte judiciaire ou extrajudiciaire doit être transmis à l' étranger pour y être signifié ou notifié,

La Convention ne s' applique pas lorsque l' adresse du destinataire de l' acte n' est pas connue.

CHAPITRE I — ACTES JUDICIAIRES

Article 2

Chaque Etat contractant désigne une Autorité centrale qui assume, conformément aux articles 3 à 6, la charge de recevoir les demandes de signification ou de notification en provenance d' un autre Etat contractant et d' y donner suite.

L' Autorité centrale est organisée selon les modalités prévues par l' Etat requis.

Article 3

L' autorité ou l' officier ministériel compétents selon les lois de l' Etat d' origine adresse à l' Autorité centrale de l' Etat requis une demande conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention, sans qu' il soit besoin de la légalisation des pièces ni d' une autre formalité équivalente.

La demande doit être accompagnée de l' acte judiciaire ou de sa copie, le tout en double exemplaire.

Article 4

Si l' Autorité centrale estime que les dispositions de la Convention n' ont pas été respectées, elle en in-

forme immédiatement le requérant en précisant les griefs articulés à l'encontre de la demande.

Article 5

L'Autorité centrale de l'Etat requis procède ou fait procéder à la signification ou à la notification de l'acte :

a) soit selon les formes prescrites par la législation de l'Etat requis pour la signification ou la notification des actes dressés dans ce pays et qui sont destinés aux personnes se trouvant sur son territoire,

b) soit selon la forme particulière demandée par le requérant, pourvu que celle-ci ne soit pas incompatible avec la loi de l'Etat requis.

Sauf le cas prévu à l'alinéa premier, lettre b), l'acte peut toujours être remis au destinataire qui l'accepte volontairement.

Si l'acte doit être signifié ou notifié conformément à l'alinéa premier, l'Autorité centrale peut demander que l'acte soit rédigé ou traduit dans la langue ou une des langues officielles de son pays.

La partie de la demande conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention, qui contient les éléments essentiels de l'acte, est remise au destinataire.

Article 6

L'Autorité centrale de l'Etat requis on toute autorité qu'il aura désignée à cette fin établit une attestation conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention.

L'attestation relate l'exécution de la demande ; elle indique la forme, le lieu et la date de l'exécution ainsi que la personne à laquelle l'acte a été remis. Le cas échéant, elle précise, le fait qui aurait empêché l'exécution.

Le requérant peut demander que l'attestation qui n'est pas établie par l'Autorité centrale ou par une autorité judiciaire soit visée par l'une de ces autorités.

L'attestation est directement adressée au requérant.

Article 7

Les mentions imprimées dans la formule modèle annexée à la présente Convention sont obligatoirement rédigées soit en langue française, soit en langue ou une des langues officielles de l'Etat d'origine.

Les blancs correspondant à ces mentions sont remplis soit dans la langue de l'Etat requis, soit en langue française, soit en langue anglaise.

Article 8

Chaque Etat contractant a la faculté de faire procéder directement, sans contrainte, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, aux significations ou notifications d'actes judiciaires aux personnes se trouvant à l'étranger.

Tout Etat peut déclarer s'opposer à l'usage de cette faculté sur son territoire, sauf si l'acte doit être signifié ou notifié à un ressortissant de l'Etat d'origine.

Article 9

Chaque Etat contractant a, de plus, la faculté d'utiliser la voie consulaire pour transmettre, aux fins de signification ou de notification, des actes judiciaires aux autorités d'un autre Etat contractant que celui-ci a désignées.

Si des circonstances exceptionnelles l'exigent, chaque Etat contractant a la faculté d'utiliser, aux mêmes fins, la voie diplomatique.

Article 10

La présente Convention ne fait pas obstacle, sauf si l'Etat de destination déclare s'y opposer :

a) à la faculté d'adresser directement, par la voie de la poste, des actes judiciaires aux personnes se trouvant à l'étranger,

b) à la faculté, pour les officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat d'origine, de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les soins des officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat de destination,

c) à la faculté, pour toute personne intéressée à une instance judiciaire, de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les soins des officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat de destination.

Article 11

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que des Etats contractants s'entendent pour admettre, aux fins de signification ou de notification des actes judiciaires, d'autres voies de transmission que celles prévues par les articles qui précèdent et notamment la communication directe entre leurs autorités respectives.

Article 12

Les significations ou notifications d'actes judiciaires en provenance d'un Etat contractant ne peuvent donner lieu au paiement ou au remboursement de taxes ou de frais pour les services de l'Etat requis.

Le requérant est tenu de payer ou de rembourser les frais occasionnés par :

a) l'intervention d'un officier ministériel ou d'une personne compétente selon la loi de l'Etat de destination,

b) l'emploi d'une forme particulière.

Article 13

L'exécution d'une demande de signification ou de notification conforme aux dispositions de la présente Convention ne peut être refusée que si l'Etat requis juge que cette exécution est de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

L'exécution ne peut être refusée pour le seul motif que la loi de l'Etat requis revendique la compétence judiciaire exclusive dans l'affaire en cause ou ne connaît pas de voie de droit répondant à l'objet de la demande.

En cas de refus, l'Autorité centrale en informe immédiatement le requérant et indique les motifs.

Article 14

Les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion de la transmission, aux fins de signification ou de notification, d'actes judiciaires seront réglées par la voie diplomatique.

Article 15

Lorsqu'un acte introductif d'instance ou un acte équivalent a dû être transmis à l'étranger aux fins de signification ou de notification, selon les dispositions de la présente Convention, et que le défendeur ne comparait pas, le juge est tenu de surseoir à statuer aussi longtemps qu'il n'est pas établi :

α) ou bien que l'acte a été signifié ou notifié selon les formes prescrites par la législation de l'Etat requis pour la signification ou la notification des actes dressés dans ce pays et qui sont destinés aux personnes se trouvant sur son territoire

b) ou ~~ou~~ que l'acte a été effectivement remis au défendeur ou à sa demeure selon un autre procédé prévu par la présente Convention, et que dans chacune de ces éventualités, soit la signification ou la notification, soit la remise a eu lieu eu temps utile pour que le défendeur ait pu se défendre,

Chaque Etat contractant a la faculté de déclarer que ses juges, nonobstant les dispositions de l'alinéa premier, peuvent statuer si les conditions suivantes sont réunies, bien qu'aucune attestation constatant soit la signification ou la notification, soit la remise, n'ait été reçue :

α) l'acte a été transmis selon un des modes prévus par la présente Convention,

b) un délai que le juge appréciera dans chaque cas particulier et qui sera d'au moins six mois, s'est écoulé depuis la date d'envoi de l'acte,

c) nonobstant toutes diligences utiles auprès des autorités compétentes de l'Etat requis, aucune attestation n'a pu être obtenue.

Le présent article ne fait pas obstacle à ce qu'en cas d'urgence, le juge ordonne toutes mesures provisoires ou conservatoires.

Article 16

Lorsqu'un acte introductif d'instance ou un acte équivalent a dû être transmis à l'étranger aux fins de signification ou de notification, selon les dispositions de la présente Convention, et qu'une décision a été rendue contre un défendeur qui n'a pas comparu, le juge a la faculté de relever ce défendeur de la forclusion résultant de l'expiration des délais de recours, si les conditions suivantes sont réunies :

a) le défendeur, sans qu'il y ait eu faute de sa part, n'a pas eu connaissance en temps utile dudit acte pour se défendre et de la décision pour exercer un recours,

b) les moyens du défendeur n'apparaissent pas dénués de tout fondement.

La demande tendant au relevé de la forclusion est irrecevable si elle n'est pas formée dans un délai raisonnable à partir du moment où le défendeur a eu connaissance de la décision.

Chaque Etat contractant a la faculté de déclarer que cette demande est irrecevable si elle est formée après l'expiration d'un délai qu'il précisera dans sa déclaration, pourvu que ce délai ne soit pas inférieur à un an à compter du prononcé de la décision.

Le présent article ne s'applique pas aux décisions concernant l'état des personnes.

CHAPITRE II — ACTES EXTRAJUDICIAIRES

Article 17

Les actes extrajudiciaires émanant des autorités et officiers ministériels d'un Etat contractant peuvent être transmis aux fins de signification ou de notification dans un autre Etat contractant selon les modes et aux conditions prévus par la présente Convention.

CHAPITRE III — DISPOSITIONS GENERALES

Article 18

Tout Etat contractant peut désigner, outre l'Autorité centrale, d'autres autorités dont il détermine les compétences.

Toutefois, le requérant a toujours le droit de s'adresser directement à l'Autorité centrale.

Les Etats fédéraux ont la faculté de désigner plusieurs Autorités centrales.

Article 19

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que la loi interne d'un Etat contractant permette d'autres formes de transmission non prévues dans les articles précédents, aux fins de signification ou de notification, sur son territoire, des actes venant de l'étranger.

Article 20

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que des Etats contractants s'entendent pour déroger :

- a) à l'article 3, alinéa 2, en ce qui concerne l'exigence du double exemplaire des pièces transmises,
- b) à l'article 5, alinéa 3, et à l'article 7, en ce qui concerne l'emploi des langues,
- c) à l'article 5, alinéa 4,
- d) à l'article 12, alinéa 2.

Article 21

Chaque Etat contractant notifiera au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas soit au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, soit ultérieurement :

- a) la désignation des autorités prévues aux articles 2 et 18,
- b) la désignation de l'autorité compétente pour établir l'attestation prévue à l'article 6,
- c) la désignation de l'autorité compétente pour recevoir les actes transmis par la voie consulaire selon l'article 9.

Il notifiera, le cas échéant, dans les mêmes conditions :

- a) son opposition à l'usage des voies de transmission prévues aux articles 8 et 10,
- b) les déclarations prévues aux articles 15, alinéa 2, et 16, alinéa 3,
- c) toute modification des désignations, opposition et déclarations mentionnées ci-dessus.

Article 22

La présente Convention remplacera dans les rapports entre les Etats qui l'auront ratifiée, les articles 1 à 7 des Conventions relatives à la procédure civile, respectivement signées à La Haye, le 17 juillet 1905 et le premier mars 1954, dans la mesure où lesdits Etats sont Parties à l'une ou à l'autre de ces Conventions.

Article 23

La présente Convention ne porte pas atteinte à l'application de l'article 23 de la Convention relative à la procédure civile, signée à La Haye le 17 juillet 1905, ni de l'article 24 de celle signée à La Haye, le premier mars 1954.

Ces articles ne sont toutefois applicables que s'il est fait usage de modes de communication identiques à ceux prévus par lesdites Conventions.

Article 24

Les accords additionnels aux dites Conventions de 1905 et de 1954, conclus par les Etats contractants, sont considérés comme également applicables à la présente Convention à moins que les Etats intéressés n'en conviennent autrement.

Article 25

Sans préjudice de l'application des articles 22 et 24, la présente Convention ne déroge pas aux Conventions auxquelles les Etats contractants sont ou seront Parties et qui contiennent des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention.

Le Ministère des Affaires Etrangères des Pays - Bas
notifiera aux Etats visés à l' article 26, ainsi qu' aux

1. que la demande a été exécutée*
 — le (date)
 — à (localité, rue, numéro)
 — dans une des formes suivantes prévues à l' article 5

a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)*.

b) selon la forme particulière suivante* :

c) par remise simple*.

Les documents mentionnés dans la demande ont été remis à :

— (identité et qualité de la personne).....

— liens de parenté, de subordination ou autres, avec le destinataire de l'acte :

2. que la demande n' a pas été exécutée, en raison des faits suivants* :

Conformément à l' article 12, alinéa 2, de ladite Convention, le requérant est prié de payer ou de rembourser les frais dont le détail figure au mémoire ci-joint*.

Annexes

Pièces renvoyées :

..... Fait à, le
Le cas échéant, les documents justificatifs de l' exécution :

..... Signature et/ou cachet.

.....
Rayer les mentions inutiles

ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ Η ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

(Έγινε στις 15 Νοεμβρίου 1965)

Τα Κράτη που υπόγραψαν τη Σύμβαση αυτή,

Έπιθυμώντας να δημιουργήσουν τα κατάλληλα μέσα, ώστε οι δικαστικές και εξώδικες πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στο εξωτερικό, να γίνουν γνωστές από τους παραλήπτες τους σε εύθετο χρόνο,

Έπιδιώκοντας γι' αυτόν το σκοπό να βελτιώσουν την αμοιβαία δικαστική άρωγή, απλοποιώντας και επιταχύνοντας τη διαδικασία,

Αποφάσισαν να συνάψουν μία Σύμβαση και συμφώνησαν για τις ακόλουθες διατάξεις :

Άρθρο 1.

Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε κάθε περίπτωση που δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης δεν είναι γνωστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος όρίζει μία κεντρική αρχή, που αναλαμβάνει, σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 6, το καθήκον να δέχεται τις αιτήσεις επίδοσης και κοινοποίησης που προέρχονται από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και να δίνει συνέχεια σ' αυτές.

Η κεντρική αρχή είναι οργανωμένη σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το Κράτος στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση.

Άρθρο 3.

Η αρμόδια αρχή ή ο αρμόδιος δημόσιος λειτουργός, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους προέλευσης, απευθύνει στην κεντρική ή γνή του κράτους στο οποίο απευθύνεται ή

αίτηση, αίτηση σύμφωνη με το επισυναπτόμενο σ' αυτή τη Σύμβαση πρότυπο, χωρίς να υπάρχει ανάγκη επικύρωσης των εγγράφων ή άλλης αντίστοιχης διατύπωσης.

Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τη δικαστική πράξη ή το αντίγραφό της, το όλο δέ σε διπλούν.

Άρθρο 4.

Εάν η κεντρική αρχή κρίνει ότι οι διατάξεις της Σύμβασης δεν τηρήθηκαν, ειδοποιεί άμεσα τον αιτούντα, διευκρινίζοντας τις διατυπώμενες κατά της αίτησης αντιρρήσεις.

Άρθρο 5.

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση προβαίνει ή προκαλεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης:

α) Είτε σύμφωνα με τους οριζόμενους από τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση τύπου για την επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων που συντάσσονται στη χώρα αυτή και που προορίζονται για άτομα που βρίσκονται στο έδαφός της.

β) Η σύμφωνα με τον ειδικό τύπο που ζητεί ο αιτών, με την προϋπόθεση να μην είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση.

Εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, γράμμα β), η πράξη μπορεί πάντοτε να επιδίδεται στον παραλήπτη που τη δέχεται εκούσια.

Εάν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει τη σύνταξη ή τη μετάφραση της πράξης σε μία από τις επίσημες γλώσσες της χώρας της.

Το μέρος της αίτησης, που είναι σύμφωνο με το πρότυπο που επισυναπτεται στη Σύμβαση αυτή και που περιέχει τα ουσιαστικά στοιχεία της πράξης, διαβιβάζεται στον παραλήπτη.

Άρθρο 6.

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση ή κάθε αρχή που υποδεικνύεται γι' αυτόν το σκοπό, εκδίδει βεβαίωση σύμφωνα με το πρότυπο που επισυναπτεται σ' αυτή τη Σύμβαση.

Η βεβαίωση αναφέρει την εκτέλεση της αίτησης, προσδιορίζει τον τύπο, τον τόπο και τη χρονολογία της εκτέλεσης καθώς και το πρόσωπο στο οποίο διαβιβάστηκε η αίτηση. Ένδεχομένως, καθορίζει το γεγονός που τυχόν εμπόδισε την εκτέλεση.

Ο αιτών μπορεί να ζητήσει να θεωρηθεί ή βεβαίωση, που δεν εκδόθηκε από την κεντρική αρχή ή από δικαστική αρχή, από μία από τις αρχές αυτές.

Η βεβαίωση απευθύνεται άμεσα στον αιτούντα.

Άρθρο 7.

Τα στοιχεία που αναγράφονται στο πρότυπο της Σύμβασης αυτής συντάσσονται υποχρεωτικά στα γαλλικά ή στα αγγλικά. Μπορούν εξάλλου να συνταχθούν στη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Κράτους προέλευσης.

Τα κενά που αντιστοιχούν στα στοιχεία αυτά συμπληρώνονται είτε στη γλώσσα του Κράτους στο οποίο απευθύνεται ή αίτηση είτε στα γαλλικά ή στα αγγλικά.

Άρθρο 8.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να προβαίνει άμεσα χωρίς εξαναγκασμό, με τη φροντίδα των διπλωματικών ή προξενικών του πρακτόρων, στις επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Κάθε Κράτος μπορεί να δηλώσει ότι αντιτίθεται στη χρήση αυτής της ευχέρειας στο έδαφός του, εκτός αν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε υπήκοο του κράτους προέλευσης.

"Άρθρο 9.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει επιπλέον την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει την προξενική οδό για να διαβιβάσει, για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης, δικαστικές πράξεις στις αρχές άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που τοῦτο υποδεικνύει.

Ἐάν εξαιρετικές περιστάσεις τὸ απαιτοῦν, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει για τὸν ἴδιο σκοπὸ τὴ διπλωματική οδό.

"Άρθρο 10.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα, ἐκτὸς ἂν τὸ Κράτος προορισμοῦ δηλώσει ὅτι ἀντιτίθεται :

α) Στὴν ευχέρεια νὰ ἀπευθύνουν ἄμεσα ταχυδρομικῶς δικαστικὲς πράξεις σὲ πρόσωπα ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικό.

β) Στὴν ευχέρεια τῶν δημόσιων λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων ἀρμόδιων προσώπων τοῦ Κράτους προέλευσης νὰ προβαίνουν σὲ ἐπίδοση καὶ κοινοποίηση δικαστικῶν πράξεων ἁμέσως μετὰ τὴ βοήθεια τῶν δημόσιων λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων ἀρμόδιων προσώπων τοῦ Κράτους προορισμοῦ.

γ) Στὴν ευχέρεια κάθε ἐνδιαφερόμενου γιὰ δικαστικὴ ἐνέργεια νὰ προκαλεῖ ἐπίδοση καὶ κοινοποίηση δικαστικῶν πράξεων ἁμέσως μετὰ τὴ φροντίδα τῶν δημόσιων λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων ἀρμόδιων προσώπων τοῦ Κράτους προορισμοῦ.

"Άρθρο 11.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν ἀποκλείει τὴ συνεννόηση μεταξὺ Συμβαλλόμενων Κρατῶν γιὰ τὴν ἀποδοχή, γιὰ τὸ σκοπὸ ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης δικαστικῶν πράξεων, ἄλλων τρόπων διαβίβασης ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προβλέπονται στὰ προηγούμενα ἄρθρα καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἄμεση κοινοποίηση μεταξὺ τῶν οἰκείων ἀρχῶν.

"Άρθρο 12.

Οἱ ἐπιδόσεις ἢ κοινοποιήσεις δικαστικῶν πράξεων ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἓνα Συμβαλλόμενο Κράτος δὲν μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν λόγὸ πληρωμῆς ἢ ἀπόδοσης φόρων ἢ ἐξόδων γιὰ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ κράτους στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσει ἢ νὰ ἀποδώσει τὶς δαπάνες ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ :

1. Τὴν παρέμβαση δημόσιου λειτουργοῦ ἢ ἀρμόδιου προσώπου σύμφωνα μετὰ τὸ νόμο τοῦ Κράτους προορισμοῦ.
2. Τὴ χρησιμοποίηση ἑνὸς ἰδιαίτερου τύπου.

"Άρθρο 13.

Ἡ ἐκτέλεση μιᾶς αἰτήσεως ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης ποὺ εἶναι σύμφωνη μετὰ τὶς διατάξεις τῆς Σύμβασης αὐτῆς δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαγορευτεῖ, παρὰ μόνον ἂν τὸ Κράτος στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση κρίνει ὅτι ἡ ἐκτέλεση αὐτῆς εἶναι τέτοιου χαρακτήρα ποὺ νὰ θίγει τὴν κυριαρχία ἢ τὴν ἀσφάλειά του.

Ἡ ἐκτέλεση δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαγορευτεῖ μετὰ τὴ μόνη δικαιολογία ὅτι ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση διεκδικεῖ τὴν ἀποκλειστικὴ δικαστικὴ ἀρμοδιότητα στὴν ἐν λόγω ὑπόθεση ἢ ὅτι δὲν γνωρίζει νομικὴ οδὸ ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ ἀντικείμενο τῆς αἰτήσεως.

Σὲ περίπτωσι ἀπαγόρευσης, ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ πληροφορεῖ τοῦτο ἁμέσως στὸν αἰτοῦντα καὶ ἀναφέρει τοὺς λόγους.

"Άρθρο 14.

Οἱ δυσκολίες ποὺ τυχὸν θὰ παρουσιάζονται κατὰ τὴ διαβίβαση, γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης τῶν δικαστικῶν πράξεων, θὰ ρυθμίζονται μετὰ τὴ διπλωματικὴ οδό.

"Άρθρο 15.

Ἐάν μιὰ πράξη δίκης ἢ ἰσοδύναμη πράξη χρειαστεῖ νὰ διαβιβαστεῖ γιὰ τὸ σκοπὸ ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης στὸ

ἐξωτερικὸ σύμφωνα μετὰ τὶς διατάξεις τῆς Σύμβασης αὐτῆς καὶ ἂν ὁ ἐναγόμενος δὲν προσέλθει, ὁ δικαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναβάλει τὴν ἐκδοση ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν διαπιστώνεται ὅτι :

α) Εἴτε ὅτι ἡ πράξη ἐπιδόθηκε ἢ κοινοποιήθηκε σύμφωνα μετὰ τὸν τύπον τὸν προδιαγραφόμενο ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση γιὰ τὴν ἐπίδοση ἢ κοινοποίηση πράξεων ποὺ συντάχθηκαν σ' αὐτὸ τὸ κράτος καὶ ποὺ προορίζονται γιὰ ἄτομα ποὺ βρίσκονται στὸ ἔδαφός του.

β) Εἴτε ὅτι ἡ πράξη ἐπιδόθηκε πράγματι στὸν ἐναγόμενο ἢ στὴν κατοικία του σύμφωνα μετὰ ἄλλη διαδικασία ποὺ προβλέπεται στὴ Σύμβαση αὐτὴ καὶ ὅτι σὲ κάθε μίᾳ ἀπ' αὐτὰς τὶς περιπτώσεις εἴτε ἡ ἐπίδοση εἴτε ἡ κοινοποίηση ἢ ἡ παράδοση ἐγίναν ἐγκαιρὰ ὥστε νὰ μπορέσει ὁ ἐναγόμενος νὰ ὑπερασπιστεῖ τὸν ἑαυτοῦ.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ἔχει τὴν ευχέρεια νὰ δηλώσει ὅτι οἱ δικαστὲς του, παρὰ τὶς διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου, μποροῦν νὰ ἐκδώσουν ἀπόφαση, ἐφ' ὅσον συγκεντρώνονται οἱ κατωτέρω προϋποθέσεις, μολοντί καμιά βεβαίωση γιὰ τὴν ἐπίδοση ἢ τὴν κοινοποίηση ἢ τὴν παράδοση δὲν ἔχει ληφθεῖ :

α) Ἡ πράξη διαβιβάστηκε σύμφωνα μετὰ ἓνα ἀπὸ τοὺς τρόπους ποὺ προβλέπονται σ' αὐτὴ στὴ Σύμβαση.

β) Μία προθεσμία, ποὺ ὁ δικαστὴς θὰ ἐκτιμᾷ σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση καὶ ποὺ δὲν θὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ ἑξὶ μῆνες, ἔχει παρέλθει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀποστολῆς τῆς πράξης.

γ) Παρ' ὅλες τὶς ἐπίμονες ἐνέργειες ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, δὲν μπόρεσε νὰ ληφθεῖ καμμία βεβαίωση.

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει, ὅπως, σὲ ἐπείγουσα περίπτωση, ὁ δικαστὴς διατάξει προσωρινὰ ἢ συντηρητικὰ μέτρα.

"Άρθρο 16.

Ἐάν ἡ εἰσγωγικὴ πράξη ἀγωγῆς ἢ ισότιμη πράξη χρειαστεῖ νὰ διαβιβαστεῖ στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ τὸ σκοπὸ ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης σύμφωνα μετὰ τὶς διατάξεις τῆς Σύμβασης αὐτῆς καὶ ἂν ἐκδοθεῖ ἀπόφαση κατὰ ἐναγόμενου ποὺ δὲν προσῆλθε, ὁ δικαστὴς ἔχει τὴν ευχέρεια νὰ ἀπαλλάξει τὸν ἐναγόμενο αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμό ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν παρέλευση τῶν προθεσμιῶν προσφυγῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ἀκόλουθοι ὅροι :

α) Ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἐκ μέρους του πταῖσμα δὲν ἔλαβε ἐγκαιρὰ γνώση τῆς ἐν λόγω πράξης ὥστε νὰ ἀπολογηθεῖ οὔτε τῆς ἀπόφασης ὥστε νὰ ἀσκήσει προσφυγή.

β) Τὰ μέσα τοῦ ἐναγόμενου δὲν φαίνονται νὰ στεροῦνται παντελῶς βάσεως.

Ἡ αἴτηση ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν ἄρση τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτη, ἐάν δὲν γίνῃ μέσα σὲ μίᾳ λογικὴ προθεσμία ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ὁ ἐναγόμενος λάβει γνώση τῆς ἀπόφασης.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ἔχει τὴν ευχέρεια νὰ δηλώσει ὅτι ἡ αἴτηση αὐτὴ εἶναι ἀπαράδεκτη ἐφ' ὅσον γίνεται μετὰ τὴν ἐκπνοὴ τῆς προθεσμίας ποὺ θὰ προσδιορίζει στὴ δέλωσή του μετὰ τὸν ὅρο ἡ προθεσμία αὐτὴ νὰ μὴν εἶναι μικρότερη τοῦ ἔτους ὑπολογιζόμενη ἀπὸ τὴν ἐκδοση τῆς ἀπόφασης.

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ δὲν ἐφαρμόζεται πρὸς ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσωπικὴ κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

"Άρθρο 17.

Οἱ ἐξώδικες πράξεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἀρχές καὶ δημόσιους λειτουργοὺς Συμβαλλόμενου Κράτους μποροῦν νὰ διαβιβάζονται γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης.

σὲ ἄλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα μὲ τὸν τύπο καὶ τοὺς ὁρους ποὺ προβλέπονται σ' αὐτὴ τὴ Σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 18.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεῖ νὰ ὑποδεικνύει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἀρχή, ἄλλες ἀρχές τῶν ὁποίων καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητες.

Πάντως, ὁ αἰτῶν ἔχει πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν κεντρικὴ ἀρχή.

Τὰ ὁμοσπονδιακά Κράτη ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ ὑποδεικνύουν πολλές κεντρικὲς ἀρχές.

Ἄρθρο 19.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν ἀποκλείει τὴν πρόβλεψη ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ νόμο ἑνὸς συμβαλλόμενου Κράτους ἄλλων τρόπων διαβίβασης μὴ προβλεπομένων στὰ προηγούμενα ἄρθρα, γιὰ τὸ σκοπὸ ἐπίδοσης ἢ κοινοποίησης, στὸ ἔδαφός του, πράξεων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρο 20.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν ἀποκλείει τὴ συνεννόηση τῶν Συμβαλλόμενων Κρατῶν γιὰ τὸν παραμερισμό :

α) Τοῦ ἁρθροῦ 3, παρ. 2 ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαίτηση διπλοῦ ἀντίτυπου τῶν διαβιβαζόμενων ἐγγράφων.

β) Τοῦ ἁρθροῦ 5, παρ. 3 καὶ τοῦ ἁρθροῦ 7 ὅσοι ἀφορᾷ τὴν ἔνδειξη τῶν γλωσσῶν.

γ) Τοῦ ἁρθροῦ 5, παρ. 4.

δ) Τοῦ ἁρθροῦ 12, παρ. 2.

Ἄρθρο 21.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θὰ κοινοποιεῖ στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν εἴτε κατὰ τὴν κατάθεση τοῦ ἐγγράφου ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης εἴτε μεταγενέστερα :

α) Τὸν καθορισμὸ τῶν ἀρχῶν ποὺ προβλέπονται στὰ ἄρθρα 2 καὶ 18.

β) Τὸν καθορισμὸ τῆς ἀρχῆς ποὺ θὰ εἶναι ἀρμόδια γιὰ τὴν ἐκδόση τῆς βεβαίωσης ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 6.

γ) Τὸν καθορισμὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀρμόδιας γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν πράξεων ποὺ διαβιβάζονται μὲ τὴν προξενικὴ ὁδόν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 9.

Θὰ κοινοποιεῖ ἐνδεχομένως, μὲ τοὺς ἴδιους ὁρους :

α) Τὴν ἀντίθεσή του στὴ χρησιμοποίηση τῶν τρόπων διαβίβασης ποὺ προβλέπονται στὰ ἄρθρα 8 καὶ 10.

β) Τὶς δηλώσεις ποὺ προβλέπονται στὰ ἄρθρα 15 παρ. 2 καὶ 16 παρ. 3.

γ) Κάθε τροποποίηση τῶν καθορισμῶν, ἀντιθέσεων καὶ δηλώσεων ποὺ ἀναφέρονται πρὶν πάντων.

Ἄρθρο 22.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ θὰ ἀντικαταστήσῃ στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν Κρατῶν ποὺ θὰ τὴν ἐπικυρώσουν τὰ ἄρθρα 1-7 τῶν Συμβάσεων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν πολιτικὴ δικονομία ποὺ ὑπογράφηκαν ἀντίστοιχα στὴ Χάγη στὶς 17 Ἰουλίου 1905 καὶ τὴν 1 Μαρτίου 1954, στὸ μέτρο ποὺ τὰ ἐν λόγω Κράτη εἶναι Μέρη στὴ μία ἢ τὴν ἄλλη Σύμβαση.

Ἄρθρο 23.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲ θίγει τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἁρθροῦ 23 τῆς Σύμβασης τῆς σχετικῆς μὲ τὴν πολιτικὴ δικονομία ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Χάγη στὶς 17 Ἰουλίου 1905 οὔτε τοῦ ἁρθροῦ 24 τῆς Σύμβασης ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Χάγη τὴν 1η Μαρτίου 1954.

Τὰ ἄρθρα αὐτὰ πάντως δὲν ἐφαρμόζονται παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον γίνεται χρῆση τρόπων ἐπικοινωνίας ὁμοίων μὲ ἐκείνους ποὺ προβλέπονται στὶς ἀνωτέρω Συμβάσεις.

Ἄρθρο 24.

Οἱ συμπληρωματικὲς τῶν Συμβάσεων τοῦ 1905 καὶ 1954 συμφωνίες, ποὺ συνάφθηκαν ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη,

θεωροῦνται ἐξ ἴσου ἐφαρμοστέες στὴ Σύμβαση αὐτὴ, ἐκτὸς ἀντίθετης συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερόμενων Κρατῶν.

Ἄρθρο 25.

Μὴ θιγομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἁρθρῶν 22 καὶ 24, ἡ Σύμβαση αὐτὴ δὲν παρεκκλίνει ἀπὸ τὶς Συμβάσεις τῶν ὁποίων τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἶναι ἢ θὰ εἶναι Μέρη καὶ ποὺ περιέχουν διατάξεις πᾶν ὅσον ἐν ὅροις ποὺ ρυθμίζονται ἀπὸ τὴ Σύμβαση αὐτὴ.

Ἄρθρο 26.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ εἶναι ἀνοικτὴ γιὰ ὑπογραφή ἀπὸ τὰ Κράτη ποὺ ἀντιπροσωπεύτηκαν στὴ Δέκατη Σύνοδο τῆς Συνδιάσκεψης Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης.

Ἡ Σύμβαση θὰ ἐπικυρωθεῖ καὶ τὰ ἐγγράφα ἐπικύρωσης θὰ κατατεθοῦν στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἄρθρο 27.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν ἐξηκοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν κατάθεση τοῦ τρίτου ἐγγράφου ἐπικύρωσης ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 26 παρ. 2.

Γιὰ κάθε ὑπογράφων Κράτος, ποὺ ἐπικυρώνει μεταγενέστερα, ἡ Σύμβαση θὰ τίθεται σὲ ἰσχὺ τὴν ἐξηκοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν κατάθεση τοῦ ἐγγράφου ἐπικύρωσής του.

Ἄρθρο 28.

Κάθε Κράτος, ποὺ δὲν ἐκπροσωπήθηκε στὴ Δέκατη Σύνοδο τῆς Συνδιάσκεψης Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης, θὰ μπορεῖ νὰ προσχωρεῖ σ' αὐτὴ τὴ Σύμβαση μετὰ τὴ θέσθ της σὲ ἰσχὺ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 27, παρ. 1. Τὸ ἐγγράφο προσχώρησης θὰ κατατίθεται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἡ Σύμβαση δὲ θὰ τίθεται σὲ ἰσχὺ γιὰ ἓνα τέτοιο Κράτος παρὰ μόνον ἐλλείψει ἀντιθέσεως ἐκ μέρους Κράτους ποὺ ἔχει ἐπικυρώσει τὴ Σύμβαση πρὶν ἀπὸ τὴν κατάθεση αὐτῆς, ποὺ τὴν κοινοποιεῖ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν μέσα σὲ 6 μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ τὸ Ὑπουργεῖο θὰ τοῦ ἔχει κοινοποιήσει τὴν ἐν λόγω προσχώρηση.

Ἐλλείψει ἀντιθέσεως, ἡ Σύμβαση θὰ τίθεται σὲ ἰσχὺ γιὰ τὸ προσχωροῦν Κράτος τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ποὺ ἔπεται τῆς λήξεως τῆς τελευταίας τῶν προθεσμιῶν ποὺ ἀναφέρονται στὴν προηγούμενη παράγραφο.

Ἄρθρο 29.

Κάθε Κράτος, κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς ὑπογραφῆς, ἐπικύρωσης ἢ προσχώρησης, θὰ μπορεῖ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ Σύμβαση αὐτὴ θὰ ἐκτείνεται στὸ σύνολο τῶν ἐδαφῶν ποὺ τοῦτο ἀντιπροσωπεύει στὸ διεθνὴ τομέα ἢ στὸ ἓνα ἢ καὶ περισσότερα ἀπὸ αὐτά. Ἡ δήλωσις αὐτὴ θὰ ἔχει ἰσχὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ θέσης σὲ ἰσχὺ τῆς Σύμβασης γιὰ τὸ ἐν λόγω Κράτος.

Στὴ συνέχεια, κάθε ἐπέκταση τέτοιας φύσης θὰ κοινοποιεῖται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἡ Σύμβαση θὰ τίθεται σὲ ἰσχὺ γιὰ τὰ ἐδάφη στὰ ὁποῖα ἐκτείνεται τὴν ἐξηκοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν κοινοποίηση ποὺ ἀναφέρεται στὴν προηγούμενη παράγραφο.

Ἄρθρο 30.

Ἡ Σύμβαση αὐτὴ θὰ ἔχει διάρκεια 5 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία τῆς θέσης της σὲ ἰσχὺ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 27, παράγραφος πρώτη, ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ Κράτη ποὺ θὰ τὴν ἐπικυρώσουν ἢ ποὺ θὰ προσχωρήσουν μεταγενέστερα.

Ἡ Σύμβαση θὰ ἀνανεώνεται σιωπηρὰ ἀνὰ πενταετία, ἐκτὸς ἐὰν καταγγελθεῖ.

Ἡ καταγγελία θὰ κοινοποιεῖται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν τουλάχιστον 6 μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν παρέλευση τῆς προθεσμίας τῶν πέντε ἐτῶν.

Θὰ μπορεῖ νὰ περιορίζεται σὲ ὁρισμένα ἀπὸ τὰ ἐδάφη στὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβαση.

Ἡ καταγγελία δὲν θὰ ἔχει ἰσχύ παρὰ μόνο γιὰ τὸ Κράτος ποὺ θὰ τὴν ἔχει κοινοποιήσει.

Ἡ Σύμβαση θὰ παραμένει σὲ ἰσχύ γιὰ τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

*Ἄρθρο 31.

Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν θὰ κοινοποιεῖ στὰ Κράτη ποὺ μνημονεύονται στὸ ἄρθρο 26, καθὼς καὶ στὰ Κράτη ποὺ ἔχουν προσχωρήσει σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 :

α) τὶς ὑπογραφὰς καὶ ἐπικυρώσεις ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 26.

β) τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἡ Σύμβαση αὐτὴ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχύ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27, παρ. 1.

γ) τὶς προσχωρήσεις ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 28 καὶ τὴν ἡμερομηνία θέσης τους σὲ ἰσχύ.

δ) τὶς ἐπεκτάσεις ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 29 καὶ τὴν ἡμερομηνία θέσης τους σὲ ἰσχύ.

ε) τοὺς καθορισμούς, ἀντιθέσεις καὶ δηλώσεις ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 21.

στ) τὶς καταγγελίες ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 30, παρ. 3.

Σὲ πρῶτη τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴ Σύμβαση αὐτή.

Ἐγινε στὴ Χάγη, στίς 15 Νοεμβρίου 1965, στὴ Γαλλικὴ καὶ Ἀγγλική, τῶν δύο κειμένων ἔχοντων τὴν ἴδια ἰσχύ, σὲ ἓνα καὶ μόνο ἀντίτυπο, τὸ ὁποῖο θὰ κατατεθεῖ στὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβέρνησης τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τοῦ ὁποῦ ἓνα θεωρημένο ἀντίγραφο θὰ ἐπιδοθεῖ, μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ, σὲ κάθε Κράτος ποὺ ἐκπροσωπήθηκε στὴ Δέκατη Σύνοδο τῆς Συνδιάσκεψης Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Χάγης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Τύποι αἰτήσης καὶ βεβαίωσης.

ΑΙΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ Η ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Σύμβαση σχετικὰ μὲ τὴν ἐπίδοση καὶ κοινοποίησιν στὸ ἐξωτερικὸ δικαστικῶν καὶ ἐξώδικων πράξεων ἀστικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ περιεχομένου.

Ὑπογράφηκε στὴ Χάγη στίς 19
Ταυτότης καὶ διεύθυνση τοῦ Διεύθυνση τῆς παραλή-
αίτουτος πτριας Ἀρχῆς

Ὁ ὑπογεγραμμένος αἰτῶν ἔχει τὴν τιμὴ νὰ ἀποστείλει —σὲ διπλὸ ἀντίτυπο— πρὸς τὴν παραλήπτρια ἀρχὴ τὰ κατωτέρω ἀριθμούμενα ἔγγραφα, παρακαλώντας τὴν νὰ διαβιβάσει, χωρὶς καθυστέρηση, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 5 τῆς προαναφερόμενης Σύμβασης, ἓνα ἀντίτυπο στὸν παραλήπτη, ἥτοι :

(ταυτότης καὶ διεύθυνση)

α) σύμφωνα μὲ τοὺς νόμιμους τύπους (ἄρθρο 5, παρά-
γραφος 1, γράμμα α)*

β) σύμφωνα μὲ τὸν ἀκόλουθο εἰδικὸ τύπο (ἄρθρο 5,
παράγραφος πρώτη, γράμμα β)*

γ) ἐφ' ὅσον χρειάζεται, μὲ ἀπλὴ διαβίβαση (ἄρθρο 5,
παρ. 2)*.

Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ παρακαλεῖται νὰ ἐπιστρέψει ἢ νὰ προκα-
λέσει τὴν ἐπιστροφή στὸν αἰτοῦντα ἐνδὸς ἀντίτυπου τῆς
πράξης —καὶ τῶν παραρτημάτων της— μὲ τὴ βεβαίωση
στὴν πίσω πλευρά.

Ἀπαρίθμηση ἐγγράφων

.....

Ἐγινε στὴ στίς

Ὑπογραφή καὶ/ἢ σφραγίδα

*διαγράψτε τὰ ἀχρηστὰ στοιχεῖα

Πίσω πλευρὰ τῆς αἰτήσης

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Ἡ ὑπογεγραμμένη ἀρχὴ ἔχει τὴν τιμὴ νὰ βεβαιώσει
σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 6 τῆς ἐν λόγω Σύμβασης,

1. ὅτι ἡ αἴτηση ἐκτελέστηκε*

— τὴν (ἡμερομηνία)

— εἰς (τόπος, ὁδός, ἀριθμός)

— σύμφωνα μὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀκόλουθους τύπους, ποὺ
προβλέπονται στὸ ἄρθρο 5 :

α) σύμφωνα μὲ τοὺς νόμιμους τύπους (ἄρθρο 5, παρ. 1
γράμμα α)*

β) σύμφωνα μὲ τὸν ἐξῆς εἰδικὸ τύπο*

γ) μὲ ἀπλὴ διαβίβαση*

Τὰ ἀναφερόμενα στὴν αἴτηση ἔγγραφα διαβιβάστηκαν
πρὸς :

— (ταυτότης καὶ ιδιότητα τοῦ προσώπου)

— δεσμοὶ συγγένειας, ἐξάρτησης ἢ ἄλλοι, μὲ τὸν παρα-
λήπτη τῆς πράξης

2. ὅτι ἡ αἴτηση δὲν ἐκτελέστηκε λόγω :

.....

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 12, παρ. 2 τῆς Σύμβασης αὐτῆς,
ὁ αἰτῶν παρακαλεῖται νὰ πληρώσει ἢ νὰ ἐξοφλήσει τὰ
ἐξόδα ποὺ ἀριθμοῦνται στὸ συνημμένο μνημόνιο*.

Συνημμένα :

· Ἀποσταλέντα ἔγγραφα

Ἐφ' ὅσο ἔλαβε χώρα, τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ἐκτέλεσης.

Ἐγινε στὴ

Ὑπογραφή καὶ/ἢ σφραγίδα

*διαγράψτε τὰ ἀχρηστὰ στοιχεῖα

*Ἄρθρο Δεύτερο.

Ὡς κεντρικὴ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 2
τῆς Σύμβασης ὀρίζεται ἡ Γ3 Διεύθυνση Διοικητικῶν καὶ
Δικαστικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

*Ἄρθρο Τρίτο.

Ἡ ἰσχύς τοῦ Νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή
του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυ-
βερνήσεως τὸ κείμενο τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 12 Μαρτίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλὴ Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 14 Μαρτίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(3)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ιδρύσεως νέων Υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Τράπεζας Πίστωσης.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας από 16.12.1982 (Α.Π. 2225).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση Ν. Ε. 295/31/23.12.80 με την οποία εγκρίθηκε η ίδρυση και λειτουργία 15 νέων Υποκαταστημάτων και 17 νέων θυρίδων συναλλαγών της Τράπεζας Πίστωσης σε διάφορες περιοχές της επιλογής της, το αργότερο μέχρι 31.12.1982.

β) Το από 16.12.1982 έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας στο οποίο αναφέρει ότι εκτός από δύο θυρίδες που ήδη λειτουργούν, θεώρησε σκόπιμο να αναβάλλει την ίδρυση των 15 Υποκ/των και των λοιπών θυρίδων, εξαιτίας της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, και ζητεί την παράταση της προθεσμίας ιδρύσεώς τους μέχρι 31-12-1984, αποφάσισε :

Να τροποποιήσει την απόφ. ΝΕ 295/31/23.12.80 και να εγκρίνει την μέχρι 31.12.1984 παράταση της προθεσμίας ιδρύσεως και λειτουργίας 15 νέων Υποκαταστημάτων και 15 νέων θυρίδων συναλλαγών της Τράπεζας Πίστωσης σε τόπους επιλογής της.

Οι λοιποί όροι της ανωτέρω αποφάσεως παραμένουν αμετάβλητοι.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') σύμφωνα με το άρθρο 12 του Α.Ν. 1665/1951 «περί λειτουργίας και ελέγχου Τραπεζών».

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(4)

Έγκριση μετατροπής σε υποκαταστήματα θυρίδων συναλλαγών της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος στη Νέα Χαλκηδόνα και Πύργο (Χαλάστρα).

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 130866/494/4.11.1982 (ΑΠ 1527).

(Απόσπασμα Πρακτικών της συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Προηγούμενες αποφάσεις (ΥΠ 177/1/7.3.78, ΝΕ 227/11/24.1.79 και ΥΔΣ 433/10/13.11.79), με τις οποίες εγκρίθηκε, μεταξύ άλλων, η ίδρυση και λειτουργία θυρίδων συναλλαγών της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος στις περιοχές Νέας Χαλκηδόνας και Πύργου (Χαλάστρας) της περιφέρειας Θεσσαλονίκης.

β) Το από 4.11.82 έγγραφο της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος με το οποίο ζητεί τη μετατροπή των ως άνω θυρίδων συναλλαγών σε υποκαταστήματα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση του αγροτικού κόσμου των παρα-

πάνω περιοχών που λόγω των δυσχερειών στις συγκοινωνίες δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν αποτελεσματικά από το Υποκατάστημα της Θεσσαλονίκης ενέκρινε :

Τη μετατροπή σε υποκαταστήματα των θυρίδων συναλλαγών της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος που ιδρύθηκαν βάσει προηγούμενων αποφάσεων (ΥΠ 177/1/7.3.78 ΝΕ 227/11/24.1.79 και ΥΔΣ 433/10/13.11.79) στις περιοχές Νέας Χαλκηδόνας και Πύργου (Χαλάστρας) της περιφέρειας Θεσσαλονίκης.

Η ως άνω Τράπεζα έχει υποχρέωση, μέσα σε 15 ημέρες από την έναρξη λειτουργίας καθενός από τα πύ πάνω υποκαταστήματα να αναγγείλει τούτο στην Τράπεζα της Ελλάδος (Δ/σεις α) Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών και β) Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών).

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α'), σύμφωνα με το άρθρο 12 του Α.Ν. 1665/51 «περί λειτουργίας και ελέγχου Τραπεζών».

Αθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1982

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(5)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 32157/14.12.82 (Α.Π. 2094).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 35/26.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Επιτροπή Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής 295//37/23-12-80, με την οποία εγκρίθηκε, η ίδρυση από την Γενική Τράπεζα της Ελλάδος υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών σε διάφορες περιοχές της χώρας και ορίστηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας αυτών.

β) Το από 14.12.82 έγγραφο της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος με το οποίο αναφέρει ότι για διάφορους λόγους δεν είναι δυνατό να λειτουργήσουν μέσα στην ως άνω προθεσμία ορισμένα από τα εν λόγω υποκαταστήματα και θυρίδες της και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ένα χρόνο, αποφάσισε :

Να τροποποιήσει τη σχετική διάταξη της ως άνω αποφάσεως και να εγκρίνει την μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας των υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος, που ιδρύονται βάσει της εν λόγω αποφάσεως και δεν έχουν λειτουργήσει μέχρι σήμερα.

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(6)

Έγκριση περαιτέρω παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέας θυρίδας συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 32156/14.12.82 (ΑΠ 2093).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 37/31.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση ΝΕ. 265/17/27.3.80, όπως τροποποιήθηκε (Πράξη Διοικητή Τ.Ε. 31/3.7.82), με την οποία εγκρίθηκε, μεταξύ άλλων, η ίδρυση απο τη Γενική Τράπεζα της Ελλάδος θυρίδας συναλλαγών στην περιοχή Σητείας Κρήτης και ορίστηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας της.

β) Το απο 14.12.82 έγγραφο της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος, με το οποίο αναφέρει ότι, για τεχνικούς λόγους, δεν καθίσταται δυνατή η έναρξη λειτουργίας μέσα στην ως άνω προθεσμία της εν λόγω θυρίδας στην περιοχή Σητείας Κρήτης και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ένα χρόνο αποφάσισε :

Να τροποποιήσει τις σχετικές διατάξεις των ως άνω αποφάσεων, και να εγκρίνει την μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 83 περαιτέρω παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας της θυρίδας συναλλαγών της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος στην περιοχή Σητείας Κρήτης.

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(7)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 82575/9.12.82 (Α.Π. 2193).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Προηγούμενες αποφάσεις (τελ. απόφ. Ν.Ε. 295/26/23.12.80 και Πράξη Διοικητή Τράπεζας Ελλάδος 31/3.7.82 με τις οποίες εγκρίθηκε, μεταξύ άλλων, η ίδρυση απο την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών σε διάφορες περιοχές της χώρας και ορίστηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας αυτών.

β) Το απο 9.12.82 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος με το οποίο αναφέρει ότι για διάφορους λόγους δεν είναι δυνατό να λειτουργήσουν μέσα στην ως άνω προθεσμία ορισμένα απο τα εν λόγω υποκαταστήματα και θυρίδες της και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ένα χρόνο αποφάσισε :

Να τροποποιήσει τις σχετικές διατάξεις των ως άνω αποφάσεων και να εγκρίνει την μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας των υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος που δεν έχουν λειτουργήσει μέχρι σήμερα.

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(8)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας Κινητών Συνεργείων της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος σε διάφορες περιοχές της χώρας.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 83300/13.12.82 (ΑΠ 2174).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση ΥΔΣ 687/8/21.4.82, με την οποία εγκρίθηκε, η ίδρυση απο την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος 14 Κινητών Συνεργείων σε διάφορες περιοχές της χώρας και ορίστηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας αυτών.

β) Το απο 13.12.82 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος με το οποίο αναφέρει ότι για διάφορους λόγους δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν μέσα στην ως άνω προθεσμία 13 απο τα εν λόγω Κινητά Συνεργεία της και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ενα χρόνο αποφάσισε :

Να τροποποιήσει την σχετική διάταξη της ως άνω αποφάσεως και να εγκρίνει την μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας των Κινητών Συνεργείων της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος στις ακόλουθες περιοχές :

1. Καλύβια Αττικής
2. Ελούντα Μεραμπέλου Κρήτης
3. Κέφαλος Κώ
4. Μπατσι Άνδρου
5. Μονεμβασιά
6. Παλαιχώρα Χανίων
7. Ανώγεια Ηρακλείου
8. Λακκί Λέρου
9. Αντίπαρος
10. Κύργια Δράμας
11. Άγ. Αθανάσιος Δράμας
12. Καρδάμaina Κώ
13. Κούτσουρα Σητείας Κρήτης

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(9)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 571/10.12.82 (Α.Π. 2191).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση Ν.Ε. 295/27/23.12.80 με την οποία εγκρίθηκε η ίδρυση απο την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών σε διάφορες περιοχές της χώρας και ορίσθηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας αυτών.

β) Το απο 10.12.82 έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας με το οποίο αναφέρει ότι για διάφορους λόγους δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν μέσα στην ως άνω προθεσμία ορισμένα απο τα εν λόγω υποκαταστήματα και θυρίδες της και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ένα χρόνο, αποφάσισε :

Να τροποποιήσει την σχετική διάταξη της ως άνω αποφάσεως και να εγκρίνει την μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας των υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, που ιδρύονται βάσει της εν λόγω αποφάσεως και δεν έχουν λειτουργήσει μέχρι σήμερα.

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(10)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέου υποκαταστήματος της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος στην περιοχή Ζωγράφου.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 573/10.12.82 (Α.Π. 2190).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση Ν.Ε. 197/1/3.4.78, με την οποία εγκρίθηκε, μεταξύ άλλων, η ίδρυση απο την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος υποκαταστήματος στην περιοχή Ζωγράφου και ορίσθηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας αυτού (τελ. απόφ. ΥΔΣ 667/13/16.10.81).

β) Το απο 10.12.82 έγγραφο της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, με το οποίο αναφέρει ότι για διάφορους λόγους δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει μέσα στην ως άνω προθεσμία το εν λόγω υποκατάστημά της και ζητεί την παράταση της ανωτέρω προθεσμίας για ένα χρόνο, αποφάσισε :

Να τροποποιήσει την σχετική διάταξη της ως άνω αποφάσεως και να εγκρίνει την μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας του υποκαταστήματος της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος στην περιοχή Ζωγράφου.

Η παρούσα πράξη θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. (Τεύχος Α').

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(11)

Έγκριση νέας παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέων Υποκαταστημάτων και θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 572/10.12.82 (ΑΠ 2189)

(Απόσπασμα Πρακτικών της 34/24.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση ΝΕ 265/17/27.3.80, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (απόφ. ΥΔΣ 678/47/25.2.82 και Πράξη ΕΝΠΘ 12/1/26. 10.82), με την οποία, εγκρίθηκε, μεταξύ άλλων, η ίδρυση Υποκαταστημάτων της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος στην Εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας, Πετρούπολη Αττικής, Λεβίδι Αρκαδίας και Καλαμάκι Αττικής καθώς και Θυρίδων συναλλαγών στην Καλούτσειανη Ιωαννίνων και Κέρκυρα, και καθορίσθηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας τους.

β) Το 572/10.12.82 έγγραφο της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, στο οποίο αναφέρει ότι προχωρούν κανονικά οι εργασίες για την ίδρυση των παραπάνω Υποκαταστημάτων και Θυρίδων συναλλαγών και ζητεί νέα παράταση ενάρξεως λειτουργίας τους μέχρι 31.12.83, αποφάσισε :

Να τροποποιήσει τις σχετικές διατάξεις των προαναφερομένων αποφάσεων ΝΕ 265/17/27.3.80 και ΥΔΣ 678/47/25.2.80 και να εγκρίνει τη μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας των εξής Υποκαταστημάτων και Θυρίδων συναλλαγών της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος :

Υποκαταστήματα :

1. Εθνικής οδού Αθηνών—Λαμίας
2. Λεβιδίου Αρκαδίας
3. Πετρούπολεως Αττικής
4. Καλαμακίου Αττικής

Θυρίδες συναλλαγών :

1. Καλούτσειανης Ιωαννίνων
2. Κέρκυρας

Όλοι οι υπόλοιποι όροι των αποφάσεων παραμένουν αμετάβλητοι.

Η πράξη αυτή θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α'), σύμφωνα με το άρθρο 12 του Α.Ν. 1665/51 περί λειτουργίας και ελέγχου Τραπεζών.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(12)

Έγκριση ιδρύσεως θυρίδας συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος εντός του χώρου της Βουλής των Ελλήνων.

Έγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 3008/12.1.83 (ΑΠ. 168)

(Απόσπασμα Πρακτικών της 37/31.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος με το από 12.1.83 έγγραφό της αναφέρει ότι, μετά από σχετική αίτηση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής των Ελλήνων, αποφασίστηκε η ίδρυση στους χώρους της Βουλής θυρίδας συναλλαγών, ειδικής μορφής, προς εξυπηρέτηση των συναλλακτικών

αναγκών των βουλευτών και των βοηθών τους καθώς και του Διοικητικού και λοιπού προσωπικού της Βουλής. Κατόπιν τούτου ζητεί τη σχετική έγκριση.

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη τα ανωτέρω αποφάσισε τα ακόλουθα :

1. Εγκρίνει την ίδρυση και λειτουργία εντός του χώρου της Βουλής των Ελλήνων μιάς θυρίδας συναλλαγών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, για την εξυπηρέτηση των συναλλακτικών αναγκών των βουλευτών και των βοηθών τους καθώς και του Διοικητικού και λοιπού προσωπικού της Βουλής. Η ανωτέρω θυρίδα θα εξαρτάται λογιστικά από το Υποκατάστημα της οδού Μητροπόλεως της εν λόγω Τράπεζας.

2. Η ρύθμιση των λεπτομερειών λειτουργίας της εν λόγω θυρίδας καθώς και η άσκηση των απαραίτητων ελέγχων ανατίθεται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

3. Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος υποχρεώνεται, μέσα σε 15 ημέρες από την έναρξη λειτουργίας της παραπάνω θυρίδας, να την αναγγείλει στις Διευθύνσεις : α) Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών και β) Γενικής Επιθεωρήσεως Τραπεζών της Τράπεζας της Ελλάδος.

Η παρούσα πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(13)

Καθορισμός προθεσμίας υποβολής από τις Τράπεζες αιτήσεων και λοιπών δικαιολογητικών ενδιαφερομένων βιοτεχνών για την ρύθμιση των βιοτεχνικών χρεών τους, κατά τις διατάξεις της αποφάσεως ΝΕ. 334/22/11.9.81. Έγγραφο Τράπεζας της Ελλάδος, Υποεπιτροπής Βιοτεχνικών Πιστώσεων Αθηνών 520/25.1.83 (ΑΠ. 240).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 38/2.2.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση ΝΕ. 334/22/11.9.81, όπως τροποποιήθηκε, με την οποία εγκρίθηκε η ρύθμιση, με τον προβλεπόμενο στην απόφαση αυτή τρόπο, των υφισταμένων κατά την 31.12.80 ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τις Τράπεζες από δάνεια που έχουν χορηγηθεί σε βιοτεχνικές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τις αποφάσεις ΝΕ. 1421/1/1966 και 197/11/1978 (όπως ισχύουν), και ορίστηκε μέχρι 30.6.82 η προθεσμία υποβολής στις Τράπεζες των σχετικών αιτήσεων και λοιπών δικαιολογητικών (τελ. ΥΔΣ. 690/47/10.5.82).

β) Το από 25.1.83 έγγραφο της Τράπεζας της Ελλάδος με το οποίο αναφέρει ότι πολλές Τράπεζες εξακολουθούν και μετά την λήξη της προθεσμίας που καθορίστηκε με την ως άνω απόφαση, να υποβάλλουν στις αρμόδιες Υποεπι-

τροπές Βιοτεχνικών Πιστώσεων αιτήσεις για ρύθμιση ληξιπρόθεσμων βιοτεχνικών οφειλών, και ζητεί την παράταση της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων αυτών μέχρι 31.3.83, καθορίζει ότι οι Τράπεζες στις οποίες εκκρεμούν αιτήσεις ενδιαφερομένων βιοτεχνών, των οποίων οι πρόσ αυτές οφειλές από βιοτεχνικά δάνεια είναι δυνατό να ρυθμισθούν σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως ΝΕ. 334/22/11.9.81, θα πρέπει να υποβάλλουν στις αρμόδιες Υποεπιτροπές Βιοτεχνικών Πιστώσεων τις ως άνω αιτήσεις και λοιπά δικαιολογητικά μέχρι της 31ης Μαρτίου 1983 το αργότερο.

Η παρούσα πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Αθήνα, 2 Μαρτίου 1983

Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(14)

Έγκριση παρατάσεως της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας νέων υποκαταστημάτων της Τράπεζας Κρήτης.

Εγγραφο της ανωτέρω Τράπεζας 351/31.12.82 (Α.Π. 117).

(Απόσπασμα Πρακτικών της 37/31.1.83 συνεδριάσεως της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών θεμάτων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η επιτροπή νομισματικών και πιστωτικών θεμάτων, αφού έλαβε υπόψη :

α) Την απόφαση Ν.Ε. 295/33/23.12.80, με την οποία εγκρίθηκε η ίδρυση 15 νέων Υποκαταστημάτων της Τράπεζας Κρήτης σε διάφορες περιοχές της χώρας κατ' επιλογή της εν λόγω Τράπεζας και καθορίστηκε μέχρι 31.12.82 η προθεσμία ενάρξεως λειτουργίας τους.

β) Το από 31.12.82 έγγραφο της Τράπεζας Κρήτης, με το οποίο ζητεί την έγκριση για την παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας δεκατεσσάρων από τα παραπάνω Υποκαταστήματα μέχρι το τέλος του 1984 αποφάσισε :

Να τροποποιήσει τις σχετικές διατάξεις της αποφάσεως Ν.Ε. 295/33/23.12.80 και να εγκρίνει τη μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984 παράταση της προθεσμίας ενάρξεως λειτουργίας δεκατεσσάρων (14) από τα 15 Υποκαταστήματα της Τράπεζας Κρήτης των οποίων η ίδρυση εγκρίθηκε με την προαναφερόμενη απόφαση.

Οι υπόλοιποι όροι της ανωτέρω αποφάσεως παραμένουν αμετάβλητοι.

Η πράξη αυτή θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') σύμφωνα με το άρθρο 12 του Α.Ν. 1665/1951 περί λειτουργίας και ελέγχου Τραπεζών.

Αθήνα, 4 Μαρτίου 1983

Ο Υποδιευθυντής
ΙΩΑΝ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1983 ως ακολούθως :

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 2.500
2. » » » Β'	» 4.000
3. » » » ΤΑΠΣ	» 3.000
4. » » » Γ'	» 1.500
5. » » » Δ'	» 3.500
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ. Δ. κτλ.	» 1.500
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 300
8. » » » Παράρτημα	» 800
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	» 10.000
10. » » Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	» 800
11. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	» 20.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά :

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 125
2. » » » Β'	» 200
3. » » » ΤΑΠΣ	» 150
4. » » » Γ'	» 75
5. » » » Δ'	» 175
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	» 75
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 15
8. » » » Παράρτημα	» 40
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	» 500
10. » » Δελτίο Εμπ. και Βιομ. Ιδιοκτησίας	» 40
11. Για όλα τα τεύχη	» 1000

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πώλησής κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 10 δραχ., από 9 ως 24 σελ. 15 δραχ., από 25 ως 48 σελ. 25 δραχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δραχ., από 81 σελ. και πάνω η τιμή πώλησής κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 50 δραχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διάφορων φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τέσσερις (4) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης :

Α'. Ανωνύμων Εταιρειών :

1. Των καταστατικών	Δραχ. 25.000
2. Των αποφάσεων για συγχώνευση ανωνύμων εταιρειών	» 25.000
3. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	» 15.000
4. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	» 8.000
5. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	» 10.500
6. Των υπουργικών αποφάσεων για παροχή άδειας επέκτασης των εργασιών Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού ..	» 9.000
7. Των αποφάσεων για εγκατάσταση υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορα και παροχή πληρεξουσιότητας αντιπροσώπευσης στην Ελλάδα αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων για μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1. του Ν.Δ. 400/1.9.70	» 6.000
8. Των ανακοινώσεων για κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 για Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Εταιρείες, των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και των αποφάσεων του Υπ. Συγκοινωνιών για τους ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ	» 2.800
9. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Εταιρειών	» 2.800

10. Των αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου για την εισαγωγή χρεωγράφων στο χρηματιστήριο για διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δραχ. 2.800
11. Των αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς για τη διαγραφή χρεωγράφων από το χρηματιστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67.	» 2.800
12. Των αποφάσεων για την έγκριση τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών	» 2.000

Β'. Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης :

1. Των καταστατικών	» 2.800
2. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών	» 2.800
3. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	» 3.200
4. Των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων	» 2.800
5. Των τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	» 1.200
6. Των ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	» 1.200
7. Των ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ.	» 1.000
8. Των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις	» 1.000

Γ'. Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων :

1. Των υπουργικών αποφάσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Αλληλασφαλιστικών Ταμείων	» 2.800
2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	» 3.200

Δ'. Των δικαστικών πράξεων :

II. Στο Τέταρτο τεύχος :	
Των δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση αποζημιώσεως	» 1.200

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού είσπραξης, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο.
- Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με επιταγή στο όνομα του Διευθυντή Διαχειρίσεως του Εθνικού Τυπογραφείου.
- Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής :
 - α) στην Αθήνα : στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου).
 - β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους : στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.
 - γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού : όταν η αποστολή τους γίνεται με επιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.